

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΓΔΟΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 14 Ιανουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάλδης

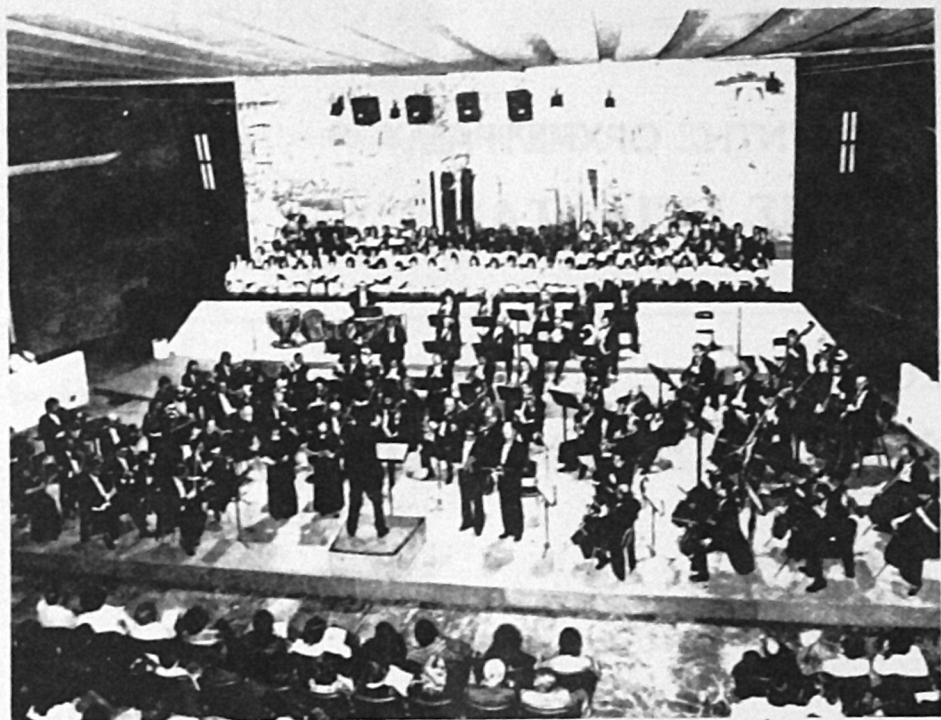
Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ
ΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΕΛΛΗΣ



ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.).

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίως φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ



Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

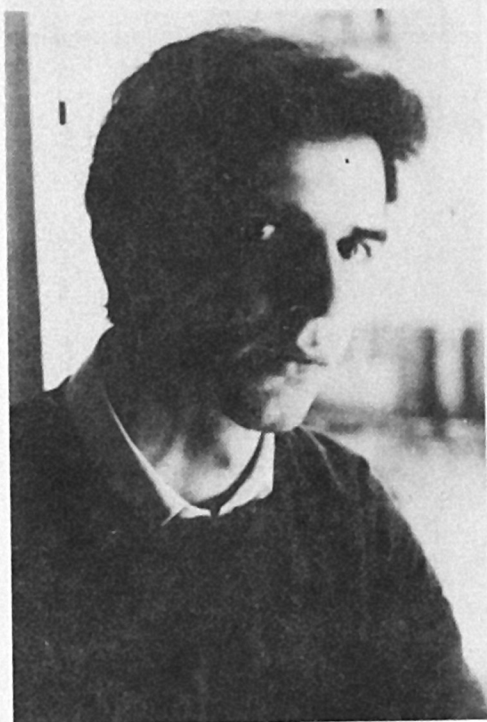
Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές τους στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.



ΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΕΛΛΗΣ

Ο Άρης Χριστοφέλλης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε αρχικά πιάνο στην Αθήνα και στο Παρίσι. Έχει δώσει πολλά ρεσιτάλ συνοδεύοντας τη Φώφη Σαραντοπούλου με την οποία μελέτησε συγχρόνως και τραγούδι. Στο Παρίσι πήρε δίπλωμα τραγουδιού από την Ecole Normale de Musique με όλες τις τιμητικές διακρίσεις.

Η απίστευτη έκταση της φωνής του, του επιτρέπει να πλησιάσει το Ιταλικό Μπαρόκ και ειδικά τα έργα που γράφτηκαν για τους «καστράτους» το 17ο και 18ο αιώνα.

Έχει εμφανιστεί σε πολλά Διεθνή Φεστιβάλ, όπως ο Μουσικός Μάιος του Μπορντώ, το Μιντέμ στις Κάννες, το Φεστιβάλ της Γαλλικής Ραδιοφωνίας στο Μονπελιέ κ.α. Επίσης έχει επανειλημμένα τραγουδήσει στη Γαλλική τηλεόραση και ραδιόφωνο και αποτελεί τακτικό μέλος διεθνών μουσικολογικών συνεδρίων πάνω στην ερμηνεία της Μπαρόκ Μουσικής.

Η μεγάλη δισκογραφική εταιρεία EMI ηχογράφησε τον πρώτο του δίσκο με μουσική από αυθεντικά χειρόγραφα που ανακάλυψε και επεξεργάστηκε ο ίδιος σύμφωνα με το στυλ της εποχής. Τα πιο έγκυρα μουσικά περιοδικά της Ευρώπης χαρακτήρισαν το δίσκο «ιστορικό και επαναστατικό».

Μέσα στο 1987 ο Άρης Χριστοφέλλης τραγούδησε τους πρωταγωνιστικούς ρόλους σε δύο αναβιώσεις Μπαρόκ Όπερας. Τον «Θρίαμβο της Τιμής» του Α. Σκαρλάττι στο Παρίσι και την «Ολυμπιάδα» του Α. Βιβάλντι στην Όπερα της Φραγκφούρτης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

GIOVANNI GABRIELI:

(1557-1613)

Canzon αρ. 12,
από το έργο «Ιερές Συμφωνίες»,
για χάλκινα πνευστά
και δύο όργανα.

Α' εκτέλεση

WOLFGANG AMADEUS MOZART: «Se ardire e speranza»,

(1756-1791)

Άρια κοντσέρτου, K.V. 82

Α' εκτέλεση

W. A. MOZART:

«Exultate jubilate»,
Μοτέτο, K.V. 165.

Allegro

Recitativo

Larghetto-Allegro non troppo.

Κόντρα-τενόρος: ΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΕΛΛΗΣ

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

RICHARD STRAUSS:

(1864-1949)

Δύο βαλς από την όπερα
«Ο ιππότης με το ρόδο», έργο 59.

1η σειρά,

2η σειρά,

Α' εκτέλεση

JOHANN STRAUSS:

(1825-1899)

Αυτοκρατορικό Βαλς, έργο 437.

Ο Giovanni Gabrieli, ανηψιός του Andrea Gabrieli (1510-1586), γεννήθηκε στα 1557 στη Βενετία, όπου και πέθανε στα 1613. Με τη βοήθεια του θείου του πήγε στην τότε περίφημη μουσική Σχολή της Αυλής του Μονάχου (1575-79), όπου ολοκλήρωσε την τεχνική του ως οργανίστας και συνθέτης. Όταν επέστρεψε στη Βενετία, μετά τον θάνατο του θείου του, τον διαδέχθηκε ως πρώτος οργανίστας στην εκκλησία του Αγίου Μάρκου.

Ο Gabrieli είναι σημαντικός για την εξέλιξη της ενόργανης μουσικής, γιατί χρησιμοποιεί μεγάλα σύνολα (μέχρι και 5 διαφορετικά γκρουπ.) Επίσης χρησιμοποιεί τις δυνατότητες του χώρου —η εκκλησία του Αγίου Μάρκου έχει δύο υπερώα και δύο εκκλησιαστικά όργανα— στις συνθέσεις του, τοποθετώντας σε διαφορετικά σημεία της εκκλησίας τα διάφορα οργανικά ή και φωνητικά σύνολα.

Αυτό το στοιχείο του χώρου το συναντούμε και στην 12η canzona, όπου δύο γκρουπ από χάλκινα συνοδευόμενα από δύο εκκλησιαστικά όργανα, απαντούν το ένα στο άλλο. Ο Gabrieli εδώ παίζει με την ηχώ, μεταξύ είτε των δύο πρώτων είτε και των άλλων πνευστών. Τα σημεία της ηχούς διακόπτονται και πάλι από μικρές φράσεις όπου τα όργανα παίζουν όλα μαζί, ώσπου προς το τέλος συνδυάζεται η ηχώ και με τα δύο γκρουπ ολόκληρα. Οι κολορατούρες και κυρίως η σωστή τονικά απόδοση των δέκα χάλκινων —τα οποία δίνουν ένα πολύ λαμπρό χρώμα στο έργο αυτό— είναι πολύ δύσκολα, και δείχνουν το ανεβασμένο επίπεδο των μουσικών της εποχής εκείνης.

Evelin Voigtmann

WOLFGANG AMADEUS MOZART

APIA: «SE ARDIRE, E SPERANZA» K.V. 82, MOTETO: «EXSULTATE, JUBILATE», K.V. 165

Και τα δύο έργα για φωνή και ορχήστρα του Μότσαρτ που ακούμε σήμερα είναι νεανικές συνθέσεις (την άρια έγραψε σε ηλικία 14, το μοτέτο σε ηλικία 17 ετών), τις οποίες έγραψε ο συνθέτης ευκαιριακά σε ταξίδια του στην Ιταλία. Είναι γραμμένες για φωνή σοπράνο· στη σημερινή συναυλία όμως θα τις τραγουδήσει ένας κόντρα-τενόρος, ο οποίος έχει την τεχνική δυνατότητα να φτάσει τις υψηλές περιοχές γυναικείας φωνής.

Η άρια «Se ardire e speranza», γράφηκε στη Ρώμη τον Απρίλιο του 1770, στο πρώτο ταξίδι του Μότσαρτ στην Ιταλία. Οι στίχοι είναι του P. Metastasio, από το έργο του «Demofonte».

Η άρια χωρίζεται σε 3 μέρη (A B A'), απ' τα οποία το πρώτο επαναλαμβάνει πέντε φορές, αλλά κάθε φορά λίγο παραλλαγμένα, τους ίδιους στίχους, τονίζοντας έτσι κάθε φορά μια άλλη λέξη. Η σχετικά απλή σύνθεση χαρακτηρίζεται σ' αυτό το μέρος από χρωματισμούς κυρίως στη μελωδία. Όταν φανερώνεται στο μεσαίο μέρος ο λόγος του πόνου (δηλ. ότι η αγαπημένη του είναι καταδικασμένη σε θάνατο), η μουσική παίρνει πιο δραματική έκφραση, περνώντας συγχρόνως από τη φα μείζονα στη ρε ελάσσονα (η χαρακτηριστική τονικότητα του Don Giovanni!) Η άρια κλείνει με την επαναφορά της τελευταίας ενότητας του πρώτου μέρους.

Το κείμενο της άριας και ελεύθερη απόδοσή του στα ελληνικά:

Se ardire, e speranza dal ciel non mi viene,
mi manca costanza per tanto dolor.
La dolce compagna vedersi rapire,
udir che si lagna condotta a morire,
son smanie, son pene, che opprimono un cor.
Se ardire...

Αν τολμήσω, και απ' τον ουρανό δεν μου έρχεται ελπίδα,
μου λείπει η δύναμη για τόσο πόνο.
Να βλέπω να μου φεύγει η γλυκειά μου σύντροφος,
ν' ακούω που θρηνεί καθώς οδεύει στο θάνατο,
είναι βάσανα και πόνοι που βαραίνουν μια καρδιά.

Τρία χρόνια αργότερα, στο τρίτο ταξίδι του στην Ιταλία, ο Μότσαρτ έγραψε το μοτέτο «Exsultate, jubilate». Είναι μοτέτο σε μορφή άριας, το οποίο έγραψε ο συνθέτης για τον καστράτο¹ Venanzio Rauzzini. Ο τραγουδιστής

1. Οι καστράτοι ήταν περίφημοι τραγουδιστές της αναγέννησης και του μπαρόκ, τους οποίους ευνοούσαν όταν ήταν παιδιά, κι έτσι διατηρούσαν την παιδική χροιά της φωνής τους. Κυριαρχούσαν αρχικά στην εκκλησιαστική μουσική, αλλά στην συνέχεια και στην όπερα. Ο τελευταίος καστράτος πέθανε στα 1922.

αυτός, ο οποίος τότε συμμετείχε και στην όπερα «Lucio Silla» του Μότσαρτ, παρουσίασε το μοτέτο «Exsultate, jubilate» στις 17-1-1773. Στο έργο αυτό ο συνθέτης δίνει την ευκαιρία στον τραγουδιστή να δείξει όλη τη δεξιότητά του, βάζοντας στο πρώτο και τρίτο μέρος μερικές κολορατούρες.

Η φόρμα του μοτέτου είναι επίσης τριμερής, αλλά κάπως πιο περίπλοκη —όπως εξάλλου είναι και όλη αυτή η σύνθεση— από την άρια: το αισιόδοξο και γιορταστικό ξεκίνημα του «exsultate», επικρατεί σ' όλο το πρώτο μέρος. Η επίκληση στην Παναγία, στο εκφραστικό μεσαίο μέρος, εισάγεται πρώτα από ένα σύντομο ρετσιτατίβο συνοδευόμενο μόνο από το εκκλησιαστικό όργανο. Το μοτέτο τελειώνει δοξαστικά μ' ένα καινούριο θέμα για το αλληλούια.

Το κείμενο του μοτέτου και ελεύθερη απόδοσή του στα ελληνικά:

Exsultate, jubilate,
o vos animae beatae,
dulcia cantica canendo;
cantui vestro respondendo
psallant aethera cum me.
Fuget amica dies, jam fugere et nubila
et procellae; exorta est justis inexpectata quies.
Undique obscura regnabat nox; surgite
tandem laeti, qui timuistis adhuc, et jucundi
aurorae fortunatae frondes dextera plena et lilia date.
Tu virginum corona,
tu nobis pacem dona,
tu consolare affectus,
unde suspirat cor.
Alleluja.

Χαίρετε και αγαλλιόσθε
ω μακάριες ψυχές,
άδοντας άσματα γλυκά.
Απαντώντας στο τραγούδι σας
οι αιθέρες ψάλλουν μαζί μου.
Λάμπει η όμορφη μέρα, έφυγαν τα σύννεφα και οι καταιγίδες·
ανέτειλε στους δίκαιους η απρόσμενη γαλήνη.
Παντού βασίλευε η σκοτεινή νύχτα.
Σηκωθείτε λοιπόν ευτυχισμένοι όσοι φοβόσασταν ως τώρα,
και χαρούμενοι για τη λαμπρή αυγή
δώστε τα χέρια σας γεμάτα στεφάνια και κρίνα.
Ω συ, κορώνα των παρθένων,
δώσε μας ειρήνη,
παρηγόρησε αυτούς που υποφέρουν
κι όσες καρδιές αναστενάζουν.
Αλληλούια.

Evelin Voigtmann.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΒΑΛΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ «Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΡΟΔΟ».

Η όπερα «Ο Ιππότης με το ρόδο» (1911) είναι μια από τις δημοφιλέστερες του R. Strauss, ακριβώς επειδή σ' όλη τη διάρκειά της κυριαρχεί το βιεννέζικο βάλς.

Υπάρχουν διάφορες σειρές από βάλς της όπερας —άλλες από ταξίδιο το συνθέτη, και άλλες από άλλους— όπου ολόκληρα μέρη συνδυάζονται σαν σε μια σουίτα για να παιχτούν ξεχωριστά σε συναυλίες. Τέτοιες επεξεργασίες —είτε για ορχήστρα είτε για μικρά οργανικά σύνολα ή πιάνο— ήταν μια αρκετά παλιά συνήθεια κυρίως για να γίνονται γνωστά τα έργα σε ευρύτερο κοινό, αφού δεν υπήρχαν ακόμη το ραδιόφωνο ή οι δίσκοι. Και ο Strauss διατηρεί αυτήν την παράδοση, προσθέτοντας όμως και ένα δεύτερο κίνητρο: «τελευταία συνέθεσα μια καινούρια επεξεργασία από τα βάλς του *«Ιππότη με το ρόδο»*, γιατί εδώ και πολύ καιρό με τρώει η κακιά δουλειά του Singer¹ με τα απαίσια περάσματά του», όπως γράφει στον Clemens Krauss στις 29.10.1944.

Έτσι η λεγόμενη «δεύτερη σειρά από βάλς», η οποία βασίζεται σε αποσπάσματα από την τρίτη πράξη της όπερας γράφηκε περίπου 10 χρόνια πριν (1934) από την λεγόμενη «πρώτη σειρά». Η πρώτη σειρά (1944) παρουσιάζει ένα επιπλέον ενδιαφέρον: σ' αυτήν ο συνθέτης εγκαταλείπει από ένα σημείο και μετά την «απλή συναρμολόγηση» των βάλς της όπεράς του —που είναι από την πρώτη πράξη— και συνεχίζει ελεύθερα να παίζει και να επεξεργάζεται μοτίβα και *«αποσπασμάτων των βάλς»*, δημιουργώντας έτσι στο τέλος της πρώτης σειράς από βάλς κάτι σαν παραλλαγές πάνω στο θέμα βάλς. Έτσι, 35 χρόνια μετά από την όπερα του «Ο Ιππότης με το ρόδο», ο Strauss, στην κορυφή της τεχνικής του, δημιουργεί ένα νέο αποκορύφωμα, μετατρέποντας το «απλό» χορευτικό βάλς σε πεμπτουσία του βάλς, δηλ. το βάλς σαν ιδέα, σαν θέμα συνθετικής πλοκής.

Evelin Voigtmann.

1. Ο Singer είχε κάνει επεξεργασίες των βάλς του Strauss.

Ο Γιόχαν Στράους, γιός του «Πατέρα του Βάλς», επίσης Γιόχαν Στράους (1804-1849), υπήρξε ο πιο φημισμένος συνθέτης ελαφράς μουσικής και αποκλήθηκε δίκαια «ο Βασιλιάς του Βάλς».

Το Αυτοκρατορικό Βάλς γράφτηκε στο 1888 προς πανηγυρισμό των σαράντα χρόνων από την άνοδο στο θρόνο του Αυτοκράτορα Φραγκίσκου Ιωσήφ.

Αποτελείται από τέσσερα βάλς με μία Εισαγωγή στην αρχή και μία Coda στο τέλος. Η Εισαγωγή έχει τον χαρακτήρα ενός αργού επιβλητικού εμβατηρίου. Το πρώτο βάλς έχει χαρακτήρα ευλαβικής προσφοράς, το δεύτερο είναι πιο λαμπρό, ενώ το τρίτο και τέταρτο έχουν πανηγυρικό χαρακτήρα. Στη Coda εμφανίζονται μοτίβα των βάλς και οδηγούν σε μια θριαμβευτική κατακλείδα.

Γραμμένο σε μια από τις καλύτερες στιγμές του συνθέτη, είναι ένα από τα ωραιότερα δείγματα της τέχνης του και γενικά της βιεννέζικης σχολής του βάλς.

Σ. Μιχαηλίδης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 21 Ιανουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Σολίστ: ALEXANDRU MOROSANU (βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: «Μεταπλάσεις Β'», Α' εκτέλεση
J. HAYDN: Κοντσέρτο σε ρε μείζονα, για βιολοντσέλο και ορχήστρα, έργο 101.
P. I. TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία αρ. 6, σε σι ελάσσονα, έργο 74, «Παθητική»

Πέμπτη 28 Ιανουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ
Σολίστ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ (πιάνο)

Πρόγραμμα: W. A. MOZART: «Don Giovanni», Εισαγωγή
R. SCHUMANN: Κοντσέρτο σε λα ελάσσονα, για πιάνο και ορχήστρα, έργο 54.
G. MAHLER: Συμφωνία αρ. 1, σε ρε μείζονα, «Τιτάν».

Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
Σολίστ: MARC GRAUWELS (φλάουτο)

Πρόγραμμα: C. W. GLUCK: Μενουέτο για φλάουτο και ορχήστρα από την όπερα «Ορφέας και Ευρυδίκη Α' εκτέλεση.
FR. DEVIENNE: Κοντσέρτο για φλάουτο και ορχήστρα αρ. 7, σε μι ελάσσονα, Α' εκτέλεση.
F. VITALI: «Τυρταίου αποσπάσματα» για ορχήστρα, Α' εκτέλεση.
N. ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τέσσερες ελληνικοί χοροί

Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: CHARLES ROSEKRANS
Σολίστ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΟΜΙΔΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: L. v. BEETHOVEN: Egmont, Εισαγωγή.
Fr. LISZT: Κοντσέρτο αρ. 1, σε μι ύφεση μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.
J. BRAHMS: Συμφωνία αρ. 2, σε ρε μείζονα, έργο 73.

Πέμπτη 18 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: WERNER STIEFEL
Σολίστ: ΚΟΣΜΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (κλαρινέτο)

Πρόγραμμα: G. ROSSINI: Σεμίραμις, Εισαγωγή.
W. A. MOZART: Κοντσέρτο για κλαρινέτο και ορχήστρα σε λα μείζονα, KV 622.
J. BRAHMS: Συμφωνία αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, έργο 68.

Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
Σολίστ: ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ (πιάνο)

Πρόγραμμα: Δ. ΔΡΑΓΑΤΑΚΗ: «Μνήμες», Α' εκτέλεση.
M. de FALLA: Νύχτες στους κήπους της Ισπανίας, για πιάνο και ορχήστρα.
R. SCHUMANN: Συμφωνία αρ. 1, σε σι μείζονα, έργο 38, της «Ανοιξεως».

Πέμπτη 3 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΒΥΡΩΝ ΚΟΛΑΣΗΣ
Σολίστ: WESSELA ZLATEVA (σοπράνο)

Πρόγραμμα: M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: «Κοιμητήρι στη βουνοπλαγιά», από τη Συμφωνία της Λεβεντιάς.
MOZART, VERDI, PUCCINI: Άριες από όπερες.
R. WAGNER: Εισαγωγή και θάνατος της Ιζόλδης.
R. WAGNER: Τανχώϋζερ, Εισαγωγή.

Πέμπτη 10 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
Σολίστ: SIEGFRIED PALM (βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: P. UYTENBROUCK: Οι επτά πόρτες της νύχτας, για δύο ορχηστρικές ομάδες, Α' εκτέλεση.
J. HAYDN: Συμφωνία αρ. 100, σε σολ μείζονα, «Στρατιωτική».
A. DVORAK: Κοντσέρτο σε σι ελάσσονα, για βιολοντσέλο και ορχήστρα, έργο 104.

Πέμπτη 17 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ
Σολίστ: ΝΙΚΟΣ ΓΚΙΝΟΣ (κλαρινέτο)
ΣΠΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (φαγκότο)

Πρόγραμμα: G. BIZET: Παιδικά παιχνίδια, Α' εκτέλεση.
R. STRAUSS: Κοντσέρτο για κλαρινέτο, φαγκότο και ορχήστρα εγχόρδων, Α' εκτέλεση.
F. SCHUBERT: Συμφωνία αρ. 6, σε ντο μείζονα.

Πέμπτη 24 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ
Σολίστ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΚΑΡΕΛΗΣ (πιάνο)

Πρόγραμμα: Π. ΠΕΤΡΙΔΗ: Κλέφτικοι χοροί.
J. BRAHMS: Κοντσέρτο αρ. 1, για πιάνο και ορχήστρα, σε ρε ελάσσονα, έργο 15.
A. DVORAK: Συμφωνία αρ. 2, (7), σε ρε ελάσσονα, έργο 70.

Πέμπτη 31 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΑΔΡΙΓΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΑ

Πρόγραμμα: N. RIMSKY-KORSAKOV: Μεγάλο Ρωσικό Πάσχα, έργο 36.
L. CHERUBINI: «Requiem», σε ντο ελάσσονα, για χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Ντάρια Κάτσιου
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης
Ανθή Τζίμα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Παρασκευή Μπακατσή
Μίμης Τοπσιδής
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφίνοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίδας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισιάς
Χρήστος Γραονίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρογκας
Μαλίνα Ιορδανίδου

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσας
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ. 284-455 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ

Φωτοστοιχειοθεσία—εκτύπωση—βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927.685, 938.427, Θεσσαλονίκη

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης